

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Karolínou Šorbanovou ve věci

žalobkyně: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**
se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2
jedná prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech
majetkových, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/2, Praha 2

proti
žalovanému: **JUDr. I. P. [REDACTED]**
se sídlem [REDACTED]

za účasti vedlejšího
účastníka na straně
žalované: **Generali Pojišťovna, a. s., IČO: 61859869**
se sídlem Bělehradská 132, Praha 2
zastoupené JUDr. Danielou Maršálkovou, advokátkou,
se sídlem Bílkova 132/4, Praha 1

o zaplacení 45 915,65 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku ve výši 45 915,65 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 45 915,65 Kč od 1. 9. 2014 do zaplacení, s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 7 211,24 Kč od 1. 9. 2014 do 5. 11. 2014, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný a vedlejší účastník na straně žalované jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 600 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zaplacení částky po částečném zastavení ve výši 44 915,65 Kč, kdy ve svých žalobních tvrzeních uvedla, že u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. [REDAKCE] byl veden spor o poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nesprávným úředním postupem v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE]. V rámci mimosoudního projednání byla žalobkyni předložena plná moc ze dne 2. 1. 2008, kterou oprávněný zmocnil nynějšího žalovaného k zastupování v řízení o odškodnění průtahů v řízení vedeném u MS v Praze pod sp. zn. [REDAKCE]. Tato plná moc obsahovala i zmocnění přijetí plnění nároků. Dopisem ze dne 30. 9. 2009 byl žalovaný vyzván ke sdělení, jakým způsobem je možné přiznané plnění oprávněnému z řízení vedeného u OS pro Prahu 2 zaslat. Dne 2. 10. 2009 žalobkyni bylo sděleno číslo úschov klienta, na který následně byla zaslána částka 57 211,24 Kč sestávající z náhrady nemajetkové újmy v částce 50 000 Kč, z 10,75% úroku z prodlení za dobu od 30. 7. 2008 do 31. 12. 2008, z 9,5% úroku z prodlení za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009, z 8,5% úroku z prodlení za dobu od 1. 7. 2009 do 12. 10. 2009 z částky 50 000 Kč, z 10,75% úroku z prodlení za dobu od 30. 7. 2008 do 31. 12. 2008 a z 9,25% úroku z prodlení za dobu od 1. 1. 2009 do 15. 1. 2009 z částky 29 000 Kč. V emailu ze dne 2. 10. 2009 žalovaný zopakoval, že jedná v zastoupení oprávněného. Žalobkyně tak byla v dobré víře, že plnila osobě, která je zmocněna jednat za oprávněného. Později usnesením OS pro Prahu 2 ze dne 6. 10. 2011, čj. [REDAKCE] byla nařízena exekuce na majetek žalobkyně k uspokojení pohledávky v částce 50 000 Kč s příslušenstvím, kdy oprávněným byl žalobce v řízení vedeném pod sp. zn. [REDAKCE] Ing. J. [REDAKCE] V [REDAKCE], CSc. Žalobkyně s tím, že oprávněnému plnila již před podáním návrhu na nařízení exekuce, podala návrh na zastavení exekuce. Žalobkyně přitom tvrdila, že plnila právnímu zástupci oprávněného JUDr. I. [REDAKCE] P. [REDAKCE] když o odvolání plné moci nevěděla a z jednání žalovaného zejména z emailu z 2. 9. 2009 se podával závěr, že zastoupení trvá. Usnesením ze dne 16. 12. 2011 však byl návrh na zastavení řízení zamítnut, odvolání žalobkyně bylo shledáno nedůvodným usnesením Městského soudu ze dne 31. 7. 2012. Pro odvolací soud bylo jedinou rozhodující skutečností, že bylo plněno třetí osobě, nikoliv přímo oprávněnému a že v řízení sp. zn. [REDAKCE] nebyl oprávněný zastoupen žalovaným, tj. JUDr. I. [REDAKCE] P. [REDAKCE]. Poté, co bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti usnesení o zamítnutí jejího návrhu na zastavení, žalobkyně zaplatila na účet exekutora částku 67 258,80 Kč představující jistinu 50 000 Kč a úroky z prodlení v částce 17 258,89 Kč, dále na účet exekutora zaplatila náklady řízení v částce 35 868 Kč. Dopisem ze dne 7. 6. 2013 žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení částky 103 126,89 Kč, na výzvu žalovaný reagoval tak, že žalobkyni zaplatil 50 000 Kč s tím, že více platit nebude. Žalobkyně má tak za to, že jí vznikla škoda odpovídající úrokům z prodlení z částky 50 000 Kč a z nákladů exekuce ve výši 35 868 Kč. Později vzala žalobkyně žalobu v části 7 211,24 Kč zpět pro plnění žalovaného, tudíž předmětem řízení zůstala částka 45 915,65 Kč, úrok z prodlení z částky 53 126,89 Kč od 1. 9. 2014 do 5. 11. 2014, z částky 45 915,65 Kč od 6. 11. 2014 do zaplacení.
2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, kdy žalobkyně neprokázala vznik škody a příčinnou souvislost mezi jednáním žalovaného a vznikem tvrzené škody, rovněž nebylo prokázáno, že žalovaný porušil své povinnosti. Žalovaný na základě svého hmotně právního vztahu se svým klientem Ing. V. [REDAKCE] byl zmocněn k jeho zastupování v řízení vedeném u OS pro Prahu 2 pod sp. zn. [REDAKCE] od 2. 1. 2008 vč. převzetí plnění, žalovaný nebyl svým klientem o ukončení mandátní smlouvy informován, výpověď plné moci ze dne 12. 5. 2008 je zjevně antidatována. Přijetím plnění žalovaným od žalobkyně proto došlo ke splnění jejího závazku vůči Ing. V. [REDAKCE]. Žalovaný svého klienta pravidelně informoval o stavu účtu týkající se

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

úschovy v jeho prospěch, částku 50 000 Kč vrátil žalobkyni 13. 6. 2013 a částku 7 211 Kč pak 5. 11. 2014.

3. Ve věci soud prvního stupně vyhlásil rozsudek, který byl později k odvolání žalobkyně zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení, kdy zavázal soud prvního stupně svým právním názorem ve věci a zároveň uložil soudu doplnit dokazování.
4. Na základě doplněného dokazování ze strany odvolacího soudu soud vázán právním názorem soudu druhého stupně pak při svém druhém rozhodnutí vycházel z následujících skutečností: vznik a výše škody v částce 45 915,65 Kč v řízení byl prokázán, zároveň bylo prokázáno, že tento nárok není promlčen. Soud pak byl zavázán, aby provedl důkaz exekučním spisem Obvodního soudu pro Prahu 2, [REDAKCE], doplnil svá skutková zjištění, zabýval se tím, zda se žalovaný dopustil či nedopustil protiprávního jednání ve smyslu § 415 a § 420 občanského zákoníku, při svém rozhodnutí vzal rovněž v úvahu výši úroku z prodlení.
5. Na základě provedeného dokazování soud při svém právním hodnocení vycházel z následujících zjištěných skutečností.
6. Z podstatného obsahu sp.zn. [REDAKCE] Obvodního soudu pro Prahu 2 soud zjistil, že žalobce Ing. J. [REDAKCE] V. [REDAKCE], CSc. zastoupen JUDr. I. [REDAKCE] P. [REDAKCE] podal proti České republice – Ministerstvu spravedlnosti žalobu o zaplacení 300 000 Kč z titulu nepřiměřené délky řízení vedeného u Městského soudu v Praze. Zároveň byla předložena i plná moc ze dne 2. ledna 2008, kdy advokát JUDr. I. [REDAKCE] P. [REDAKCE] byl zmocněn J. [REDAKCE] V. [REDAKCE] k zastupování ve věcech v řízení o odškodnění průtahů, k přijímání plnění nároků. Ve věci byl dne 12. srpna 2009 vyhlášen bez jednání rozsudek. 13. 8. 2009 do spisu byla založena nová plná moc žalobce pro osobu zmocněnce s tím, že tento je zmocněn k zastupování zmocnitele v řízení před OS pro Prahu 2 a v řízení s tímto řízením souvisejících nebo na uvedené řízení navazujících. Předmětný rozsudek byl doručen novému právnímu zástupci dle plné moci ze dne 13. 8. 2009 a žalované. Proti rozsudku si žalobce prostřednictvím zmocněnce podal odvolání. A to blanketní, proto byl ze strany soudu dne 16. 10. 2009 administrativní chybou bývalý právní zástupce žalobce JUDr. I. [REDAKCE] P. [REDAKCE] vyzván k doplnění odvolání. Emailem ze dne 19. října 2009 JUDr. I. [REDAKCE] P. [REDAKCE] informoval soud, že předcházející týden ze soudního spisu zjistil, že do spisu byla založena plná moc Mgr. V. [REDAKCE] z čehož je zřejmé, že již pana V. [REDAKCE] nezastupuje. Požádal tedy, aby soud výzvu zaslal nynějšímu právnímu zástupci žalobce. Stávající právní zástupce k výzvě soudu 5. 11. 2009 doplnil své odvolání. Rozsudek soudu prvního stupně byl potvrzen odvolacím soudem dne 15. dubna 2010.
7. Z dopisu žalovaného ze dne 21.1.2010 určené žalobkyni soud zjistil, že žalovaný si byl vědom skutečnosti, že k jeho rukám byla pro oprávněného Ing. V. [REDAKCE] vyplacena částka ve výši 29 000 Kč dne 16.1.2009 a 57 211,24 Kč dne 9.10.2009, kdy sdělil, že je má uloženy na svém účtu úschov s tím, že žádal Ing. V. [REDAKCE] aby dal souhlas k převodu peněz na úhradu jeho nedoplatků za právní zastoupení.
8. Ing. V. [REDAKCE] žalobkyni vyzval dne 16.12.2010 k plnění přiznaného rozsudkem ve věci sp.zn. [REDAKCE] (prokázáno dopisem ze dne 16.12.2010).
9. Z dopisu žalovaného ze dne 11.1.2011 soud zjistil, že žalobkyně vyrozumívala žalovaného dopisem ze dne 6.1.2011, že Ing. V. [REDAKCE] vyzýval k plnění z věci [REDAKCE] s tím, že žalovaný žalobkyni pouze sdělil, že od jeho posledního dopisu ze dne 21.1.2010 se nic nezměnilo.

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

10. Obsahem spisu Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. [REDAKCE] má soud za prokázané, že k tomuto soudu byla podána 6. 7. 2011 žádost o udělení pověření k provedení exekuce ve věci oprávněného Ing. J. [REDAKCE] V. [REDAKCE], CSc. proti povinné České republice – Ministerstvo spravedlnosti o 50 000 Kč s příslušenstvím. Exekucním titulem pak byl rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 dne 12. 8. 2009 sp. zn. [REDAKCE] Dne 6. října 2011 pod čj. [REDAKCE] byla nařízena exekuce na majetek povinné (nynější žalobkyně) k uspokojení částky ve výši 50 000 Kč s příslušenstvím a nákladů řízení exekuce. Provedením exekuce byl pověřen JUDr. V. [REDAKCE] Exekutorský úřad Praha 7. Soudu dne 13. 12. 2011 bylo zasláno odvolání povinné a návrh na zastavení exekuce, když povinná uvedla, že v rámci mimosoudního projednání byla povinné předložena plná moc ze dne 2. 1. 2008, kterou oprávněný zmocnil JUDr. I. P. [REDAKCE] k zastupování v řízení o odškodnění průtahů ve věci vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] V emailu ze dne 2. 10. 2009 JUDr. P. [REDAKCE] zopakoval, že jedná v zastoupení oprávněného. Povinná pak plnila v dobré víře JUDr. P. [REDAKCE] s tím, že tento zastupuje oprávněného. Z těchto důvodů navrhuje, aby exekuce byla zastavena. Usnesením ze dne 16. 12. 2011 bylo rozhodnuto, že návrh povinného na zastavení exekuce byl zamítnut. Proti tomuto usnesení si povinná dne 12. 1. 2012 podala odvolání s tím, že uvedla, že plnila na základě předložené plné moci resp. na základě sdělení JUDr. P. [REDAKCE] tomuto a soudu nebylo sděleno ani JUDr. P. [REDAKCE] nesdělil vypovězení nebo změnu zastoupení oprávněného, proto ze strany povinné bylo plněno v dobré víře s tím, že oprávněného zastupuje JUDr. P. [REDAKCE] Odvolací soud usnesení soudu prvního stupně o zamítnutí žádosti o zastavení řízení potvrdil, když pouze uvedl, že povinná nedoložila, že splnila povinnost, kterou jí uložil pravomocný a vykonatelný rozsudek zaplatit oprávněnému částku ve výši 50 000 Kč s příslušenstvím, když tvrzení povinné, že uvedenou povinnost splnila na účet třetí osoby nemůže být důvodem pro zastavení exekuce, jestliže soudním rozhodnutím, který je podkladem pro exekuci bylo stanoveno, že povinná má plnit oprávněnému. Dle odvolacího soudu v řízení ve věci pod sp. zn. [REDAKCE] pak oprávněný nebyl JUDr. P. [REDAKCE] později zastoupen.
11. Dále soud zjistil, že žalobkyně poskytla JUDr. V. [REDAKCE] P. [REDAKCE] plnění v celkové výši 67 219,60 Kč, a to 12. 9. 2012, dále částku ve výši 35 907,29 Kč dne 16. 10. 2012 (prokázáno schvalovací doložkou, dokladovou řadou [REDAKCE] dokladovou řadou [REDAKCE]). Žalobkyně pak vyzvala žalovaného dopisem ze dne 7. 6. 2013 k zaplacení celkem částky ve výši 103 126,89 Kč, když tuto částku musela zaplatit exekutorovi pro oprávněného ve výši 50 000 Kč (jistina), 17 219,60 Kč (zákonný úrok z prodlení) a náklady exekuce 35 907,29 Kč. Žalobkyně tuto částku požadovala zaplatit po žalovaném s tím, že byla uvedena omyl ohledně právního zastoupení oprávněného JUDr. P. [REDAKCE] (prokázáno dopisem žalobkyně ze dne 7. 6. 2013). Mezi účastníky nebylo sporu, že v měsíci červnu tato výzva byla doručena žalovanému.
12. Dle usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 věstníku ze dne 31. října 1996, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky (etický kodex), a to konkrétně dle čl. 6 odst. 1 oprávněné zájmy klienta mají přednost před vlastními zájmy advokáta i před jeho ohledem na jiné advokáty.
13. Dle čl. 9 odst.2 etického kodexu advokátů peníze a jiné hodnoty, které advokát převzal ke stanovenému účelu je povinen opatrovat s péčí řádného hospodáře; nesmí je použít jinak než ke stanovenému účelu.

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

14. Dle § 16 odst.1 Zákona č. 85/1996 Sb.,o advokacii, advokát je povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit.
15. Dle § 17 Zákona o advokacii, advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis.
16. Dle § 420 odst.1 Zč. 40/1964, občanského zákoníku, platného a účinného do 31.12.2013, (dále jen „OZ“) každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.
17. Dle § 442 odst.1 OZ hradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk).
18. Soud posoudil předmětnou věc podle § 16 odst.1, § 17 Z. o advokacii, dle čl. 6 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 etického kodexu, § 415, 420 OZ a 442 odst.1 OZ, když se žalobkyně po žalované domáhala náhrady škody s úrokem z prodlení z této částky za škodu způsobenou postupem žalovaným, kdy ačkoliv žalovaná plnila k jeho rukám plnění ve prospěch jiné osoby, klienta žalovaného, žalovaný tuto částku nevyplatil bývalému klientu a žalovaná pak musela tuto částku opět poskytnout oprávněnému (bývalému klientovi žalovaného) v rámci exekuce, kdy zároveň musela zaplatit i úrok z prodlení a náklady exekuce.
19. Na základě provedeného dokazování s poukazem na zákonná ustanovení soud dospěl k závěru, kdy dle zjištěného skutkového stavu žalovaný věděl nejpozději od 18.10.2009, když dne 19.10.2009 soudu psal emailovou zprávu, že byl předchozí týden v nalézacím spise OS Prahy 2 sp.zn. [REDAKCE], z něhož zjistil, že v době od 13.8.2009 již nezastupoval oprávněného, a to i sdělil soudu v řízení u OS pro Prahu 2 pod sp.zn. [REDAKCE] a přesto tedy, když bylo plněno na jeho účet a bylo mu sděleno v dopise žalobkyně ze dne 6.1.2011, že je požadováno plnění po její osobě Ing. V [REDAKCE], nevyplatil na účet Ing. V [REDAKCE], tedy svého bývalého klienta, částku zaslouženou žalovanou v jeho prospěch, kdy v tomto směru jednal v rozporu se zájmy klienta, který požadoval vyplacení této částky po povinné. Dle soudu pak žalovaný porušil ust. § 420 OZ, a to konkrétně povinnosti dle ust. § 16 odst.1, § 17 Z. o advokacii, dle čl. 6 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 etického kodexu, tedy pravidla profesionální etiky, zároveň dle soudu porušil i ustanovení o povinnosti předcházet škodám dle § 415 občanského zákoníku, kdy si nepočínal podle podmínek konkrétní situace natolik bedlivě, aby při tom nezpůsobil škodu, kdy každý je povinen při svém jednání zachovávat s ohledem na konkrétní podmínky vždy takový stupeň pozornosti bedlivosti a ohleduplnosti, který objektivně posuzováno je způsobilý vždy zabránit vzniku daných škod. Za situace, kdy žalovaný věděl, že jeho bývalý klient požaduje po nynější žalobkyni vyplacení částky, jež na jeho účet byla z její strany zaplacená ve prospěch klienta, měl postupovat v souladu se zákonem o advokacii a tuto částku Ing. V [REDAKCE] vyplatit. Žalovaný však upřednostnil zřejmě své vlastní zájmy (nevypořádané závazky mezi ním a Ing. V [REDAKCE], částku neposkytl oprávněnému a z tohoto důvodu pak na žalobkyni byla vedena exekuce a byla povinna zaplatit nejen přiznanou částku, ale i příslušenství a náklady exekuce. Tato částka pak představuje škodu, která vznikla v příčinné souvislosti s porušením povinnosti ze strany žalovaného, a rovněž z důvodu i porušení jeho prevenční povinnosti. Zároveň soud nenalezl spoluodpovědnost nynější žalobkyně, kdy informovala žalovaného o výzvě Ing. V [REDAKCE] k zaplacení před návrhem na exekuci i o probíhající exekuci, a v tomto směru ji nelze klást k tíži, že nepodala dovolání proti zamítnutí žádosti o zastavení exekuce. Navíc sám obvodní

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

soud i jeho odvolací soud už v exekuci shledal, že přijetím plnění žalovaným k zániku povinnosti žalobkyně nedošlo, pro soud závazným způsobem byla vyřešena otázka, že přijetím plnění dne 9. 10. 2009 žalovaný závazek žalobkyně nezanikl. Z těchto důvodů soud žalobě v plném rozsahu vyhověl, kdy zároveň přiznal i úrok z prodlení, kdy v tomto směru vázán právním názorem soudu odvolacího ve zrušovacím rozsudku vycházel z vyhl. č. 142/1994 Sb, kdy počátek prodlení byl v červnu roku 2013, úrok z prodlení je pak ve výši 7,05% ročně. Ve vztahu k vyplacené částce 7 211,24 Kč je úrok přiznán až do splnění ze strany žalovaného, tj. do 5.11.2014 (výrok I. rozsudku).

20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy žalobkyně s ohledem na úspěch ve sporu má právo na náhradu nákladů řízení, které vznikly od účinnosti vyhlášky č. 254/2015 Sb., (tj. od 6.10.2015), která stanovila výši nákladů nezastoupeným účastníkům, přičemž přiznaná částka je představována 12 náhradami po 300 Kč za přípravu na jednání, účast na jednáních dne 7.3.2016, 24.10.2016, 27.7.2017, 16.4.2018, 17.12.2018, doplněné vyjádření dne 27.4.2016 a odvolání do rozsudku dle ust. § 151 odst. 3 o.s.ř. za použití § 1 a 2 vyhlášky č.254/2015 Sb.
21. Lhůta k plnění ve výroku ve věci samé i ve výroku o nákladech řízení byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se domáhat výkonu rozhodnutí (nařízení exekuce).

Praha 17. prosince 2018

Mgr. Karolína Šorbanová, v. r.
soudkyně